

Kolhozu un padomju saimniecību darbaļaudis!

Augstu ražu
var izaudzēt tikai no
rūpīgi koptiem
sējumiem!

uz 1962. gada 25. jūniju
CUKURBIEŠU KOPŠANĀ

PRIEKŠGALĀ

Kolhozs «OZOLS» (priekšsēdētājs Ludis Vilcāns, agronome Velta Jurcāne)—apsēti 24 hektāri, visa platība pirmo reizi apstrādāta un izretināta.

Kolhozs «LEŅINA KAROGS» (priekšsēdētājs Nikolajs Romanovs, agronoms Alfreds Avotiņš)—apsēti 87 hektāri, visa platība pirmo reizi apstrādāta, 50 hektāri izretināti.

SECES padomju saimniecība (direktors Edgars Ābrams, galvenā agronome Sarma Liepiņa)—apsēti 142 hektāri, pirmo reizi apstrādāti — 140, izretināti — 105 hektāri.

ATPALIEK

RAIŅA kolhozs (priekšsēdētājs Pēteris Krūmiņš, agronoms Arvids Zobens)—apsēti 24 hektāri, pirmo reizi apstrādāti 8, izretināti 6.

LEŅINA kolhozs (priekšsēdētājs Gunārs Lazdiņš, agronoms Arturs Liepiņš)—apsēti 25 hektāri, apstrādāti pirmo reizi 6, retināšana nav uzsākta.

Kolhozs «SARKANAIS KAROGS» (priekšsēdētājs Vacīavs Beinarovičs, agronoms Alvis Brūveris)—apsēti 35 hektāri, pirmo reizi apstrādāti 3, izretināti 2.

Kolhozos «JĀŅUPE», «DZINTARS», «ROŽKALNS» cukurbiešu sējumu kopšana vēl nav uzsākta.

KUKURŪZAS KOPŠANĀ

PRIEKŠGALĀ

BIRŽU kolhozs (priekšsēdētājs Jānis Erdlāns, agronoms Alfons Skopāns)—apsēti 151 hektārs, visā platībā sējumi divas reizes apstrādāti.

LEIMANU kolhozs (priekšsēdētājs Aloīzs Rubins, agronome Aina Briedīte)—apsēti 60 hektāri, pirmo reizi apstrādāta visa platība, otro reizi 58 hektāri.

Kolhozs «RĪTS» (priekšsēdētājs Jānis Muižnieks, agronoms Antons Lazdāns)—apsēti 86 hektāri, pirmo reizi apstrādāta visa platība, otro reizi 40 hektāri.

ATPALIEK

Kolhozs «VIESĪTE» (priekšsēdētājs Volfrīds Kārklīns, agronoms Modris Zandersons)—apsēti 215 hektāri, pirmo reizi apstrādāti 25.

Kolhozs «1. MAIJS» (priekšsēdētājs Izaks Haitovs, agronoms Jūlijs Gūra)—apsēti 102 hektāri, pirmo reizi apstrādāti 12.

Kolhozs «KOMUNĀRS» (priekšsēdētājs Voldemārs Egliņš, agronome Vija Asariņa)—apsēti 86 hektāri, pirmo reizi apstrādāti 8.

Kolhozos «SARKANAIS KAROGS», «DZIMTENE», «DUBNA», «DZINTARS», «ROŽKALNS» un MEŽĀRES padomju saimniecībā sējumu kopšana vēl nav uzsākta.

Divu paaudžu meistari pirmrindnieki

Cukurfabrikas iekārtas jaunajam remonta atslēdzniekam Haraldam Zembergam aroda stāžs pusotra gada, bet viņa darba biedram Antonam Auziņam trīsdesmit. Abi viņi darba pirmrindnieki. Vecais, pieredzējušais atslēdznieks, kas uzņēmumā strādā kopš tā nodošanas ekspluatācijā 1932. gadā, nesavtīgi nodod nākošajai maiņai bagātās zināšanas, palīdz jaunajiem atslēdzniekiem kļūt par augsti kvalificētiem speciālistiem.

Attēlā: atslēdznieki Haralds Zembergs un Antons Auziņš kopīgi remontē uzņēmuma iekārtu.

D. SLIKSĀNA foto

VISU ZEMJU PROLETA RIESI, SAVIENOJĪETIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 19 (2714)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 28. jūnijā

Maksā
2 kap.

Reportāža

Āboliņa laukos tarkš pļaujmašīnas

Zied sarkanais āboliņš. Gaiss pilns aromātisku smaržu. Iestāties pats labākais siena pļaujas laiks. Rūpīgi šim spraigajam darba posmam gatavojās kolhoza «Draudzība» ļaudis. Kalēji un atslēdznieki remontēja pļaujmašīnas, pārējās darbam sakārtoja paši pļāvēji. Tad ietarkšējās pirmā pļaujmašīna. Tas notika Longina Rudaka vadītājā otrajā brigādē. It kā pēc signāla pirmajai sekoja otrā, trešā, desmitā... Tagad divpadsmit pļaujmašīnas strādā visās brigādēs.

— Dažās dienās nopļāvām 30 hektārus agrā un 12 hektārus balta āboliņa. Šo lauku atālu atstāsim sēklu iegūšanai. Steidzamies pļaut arī pārējo, — paskaidro agronome Skaidrite Zariņa.

Pļāvēji strādā sparīgi. No 730 hektāru lielās sēto zālāju platības šī laikā nopļauts vairāk nekā 150. Cieši pa viņu pēdām seko gu-

botāji. Turpat puse apžuvušā siena sažārdota.

— Pirmais pļāvums dod vairāk nekā 22 centnerus siena no hektāra. Aukstais pavasaris jūkami ietekmējis arī siena ražas, tomēr ceram, ka iegūsim pietiekošu daudzumu rupjās lopbarības. Sētos zālājus mūsu saimniecībā papildina 80 hektāru kultivēto pļavu. Bez tam otro ražu dos atāli, — mūsu sarunu nobeidz agronome.

Āboliņa zaļo masu žāvē sienam un arī plaši izmanto lopiem zaļbarībai. Sulīgo zelmeni ar traktoram «Belarusj» piekabinātu kombainu — pašiekrāvēju pļauj traktorists Eduards Kļimovičs, kombainieris Jānis Sala.

— Lieliska mašīna! Saņemām no Vācijas Demokrātiskās Republikas, — mehanizatori slavē vācu strādnieku izgatavoto agregātu.

Tiešām, kombains «EO-62/1» pilnīgi aizstāj roku darbu — tas zāli

nopļauj un iekrauj piekabē, kuru savukārt aizved uz fermu. Te pēc vajadzības zaļo masu ekselē vai izbaro nesasmalcinātu. Trīs mehanizatori ar šo kombainu viegli spēj sagatavot zaļo masu simtiem mājlopu. Pašlaik viņi apgādā 200 tēlus un četrās lielās novietnēs vairākus simtus barokļu un vaislinieču.

Jaunās ražas siens nāk. Uz fermām zāle let svaigā veidā, bet pārējais pēc izžūšanas glabāsies šķūņos ziemas periodam. Šogad kolhoza brūnaļas, cūkas un citi mājlopi saņems augstas kvalitātes sienu un desmitiem tonnu vitamīnsiena siena militiem.

D. ZELTIŅŠ

Miglo kukurūzu ar herbicīdiem

Kolhoza «Laukezers» mehanizatori apņēmušies no katra hektāra iegūt 430 centnerus kukurūzas zaļās masas. Lai to panāktu, mehanizatori sējumus uzsākuši cīņu ar nezālēm. Šogad nezāļu apkarošanai plaši pielietos herbicīdus. Traktorists Jānis Zolbergs un viņa palīgs Pēteris Ozoliņš uzsākuši kukurūzas sējumu apmiglošanu ar herbicīdu 2,4-D. Apmiglošanu veic ar traktoru DSS-14, uz kura uzstādīts miglotājs OSS-15. Uz katra hektāra izsmidzina 1,2 kilograma preparāta. Lai herbicīda iedarbība būtu efektīvāka, miglojamam šķīdumam piejauc amonija salpetri ap 5 kilogramus uz katra hektāra. Divās dienās apmigloti 18 hektāri kukurūzas sējumu.

J. VEIGURS,

Jēkabpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes inspektors-organizators

Gatavojas ražas novākšanai

Rudzu lauki jau savārpojuši, tā tad ražas novākšanas laiks vairs nav aiz kalniem.

Ražas novācamā tehnika kolhoza «Leņina karogs» spēj veikt daudz: ir divi pašgājēji labības kombaini, kuļmašīnas, kūlīšu sējējs, skābbari-

bas kombains «SK-2,6» un vēl citas ražas novākamās mašīnas.

Jau laikus kombaina «SKP-3» remontu uzsācis mehanizators Ēriks Siliņš. Savu kombainu «S-4» remontē arī mehanizators Jānis Celmiņš.

Mehāniskās darbnīcas pagalmā kuļmašīnu «Imanta-42» nesen ievēdis arī mehanizators Vilis Egliņš un jau uzsācis remontu.

Sevišķi daudz darba ražas novācamās tehnikas sagatavošanā, kā pastāstīja darbnīcas vadītājs Modris Saukāns, šogad neprasa, tomēr sava tiesa jāpadara, lai, uzsākot atbildīgo ražas novākšanas posmu, to ātri un labi veiktu.

A. KRASTIŅŠ

Nezāles pazūd no tīrumiem

Cakli un neatlaidīgi, spītējot nelabvēlīgiem laika apstākļiem, sējas periodā strādāja Druvu padomju saimniecības mehanizators Vladimirs Aleksandrovskis. Viņš ar traktoru DT-14 šajā atbildīgajā laika posmā veica caurmērā gandrīz divas normas dienā.

Tikko kā pabeidza rušināmkultūru sēju, traktorists pieteica nesaudzīgu cīņu nezālēm: tās izskauz gan ar ecēmām, gan ar rindstarpu irdinātāju. Pašreiz V. Aleksandrovskis miglo kukurūzas sējumus ar herbicīdu 2,4-D. Divās dienās viņš nomigloja 5.

brigādes Kukurūzas laukus 32 hektāru platībā. Tagad viņš steigās palīgā citām brigādēm.

ST.PETROVSKIS,
Druvu padomju saimniecības agronoms — praktikants

PARTIJAS DZĪVE

Par meistaru nepiedzimst

... Harijs Duberis nemil skajas frāzes. Viņš atliek sānis nedaudzās lapiņas, uz kurām uzrakstīts viņa pārskata ziņojums. Atliek sānis un tad paņem rokā piezīmju bloku, kurā, lai neaizmirstos, atzīmēti visi tie jautājumi, par kuriem viņš grib te pārskata sapulcē vienreiz no sirds izrunāties ar komunistiem.

Par meistaru nepiedzimst. Veiksme un radoša izdoma atnāk darbā, rūpīgi un principiāli pareizi analizējot savas un biedru kļūdas, ik dienas strādājot ar laudīm, mācot viņus un mācoties no viņiem. Tā izaug cilvēki, par kuriem mēs sakām — spējīgs organizators, labs partijas darbinieks. Viņš nav nekāds ideāls, var kļūdīties, bet visu mēro ar sabiedrisko interešu mērķu, un tā ir šo ļaužu vislielākā vērtība.

Bet kā tad ir ar viņu, ar Hariju Duberi, kurš tikai nupat vēl vienu gadu vada partijas pirmorganizāciju Staburaga kolhozā? Ko viņš ir iemācījies saskatīt kolhoza ikdienā, kādas iecerējis tā attīstības perspektīvas? Grūti atrast atbildes uz šiem jautājumiem mazliet nesistemātiskajā sekretāra runā. Tiesa, jautājumi, par kuriem viņš stāsta, nav gluži bez nozīmes. Patiešām, laiks taču uzlabot darba apstākļus kolhoza mehāniskajā darbnīcā, laiks vairāk saņemt palīdzības dažādos kultūras dzīves jautājumos no skolas skolotāju kolektīva. Un vēl pāris problēmiņas, kas tiešām prasa atrisinājumu...

To jau kolhozā visi zina, ka šogad piena ieguve ievērojami samazinājusies tāpēc, ka pērn slikti veicās ar ganāmpulka maksīgo apsekošanu, bet kādēļ tad, biedri sekretār, Jūs principiāli nenovērtējāt partijas pirmorganizācijas kļūdu šajā jautājumā? Vai tad viņas pienākums nebija pie laika rūpēties par atbilstošiem kadriem? Tagad tādi ir sameklēti, tomēr ne visi lopkopji tā pa istam tic jaunajam pasākumam, un pie šīs neticības lielu daļu vainīgas pirmās neveiksmes. Te, lūk, ir viens no tiem lielā darba iecirkņiem, kas prasa, lai komunisti domātu par izskaidrošanas formu un mētožu dažādību, te ir viens no tiem jautājumiem, par kuru konkrēti vajadzēja runāt pārskata un vēlēšanu sapulcē. Tagad vainīgo velti meklēt. Ja arī atradīs, tas nepalīdzēs atgūt tos vairāk nekā 300 kilogramus piena, ko kolhozs tagad ik dienas zaudē. Tagad iespējami ātrāk jālabo vecās kļūdas, jādomā par to, kā nepieļaut tās vēlreiz.

Un vēl. Siena laiks jau sācies, arī ražas novākšana vairs nav aiz kalniem, taču par to, kā kolhoza tehnika sagatavota šiem svarīgiem darba cēloņiem, pārskata ziņojumā arī nebija ne vārda. Nemīnot vēl citus kolhoza dzīves pamatjautājumus, par kuriem sekretārs bija aizmirsis, gatavojot savu pārskata ziņojumu, pateiksim tikai to, ka tajā nebija neviena vārda par kadru audzināšanu un darbu ar jaunajiem komunistiem. Bet tas ir partijas darba pamatu pamats.

Te varētu iebilst: vai tad tikai no pārskata ziņojuma spriežams, kāda loma saimniecības vadīšanā bijusi partijas pirmorganizācijai un tās sekretāram. Jā un nē. Pārskata ziņojums labi parāda, kā partijas pirmorganizācijas sekretārs pārzina savu darbu. Un, ja te vēl pieņemam, ka viņš ne vienmēr piedalās kolhoza valdes sēdēs, ka viņam nereti pietrūkst ierosmes dažādu jautājumu izlemšanā, tad var apgalvot, ka no partijas pirmorganizācijas un tās sekretāra visumā varētu vēlēties labāku darbu. Biedrs Duberis labprāt piedalās dažādos pasākumos, labprāt pats veic lielāko daļu darba, taču šoreiz ar to nepietiek. Viņam jāprot prasīt darbu no citiem, palīdzēt katram atrast īsto vietu lielajā kolektīvā mehānismā, ievirzīt to darbā. Viņš strādājis partijas darbā tikai vienu gadu un, ievēdami no jauna viņu par savas pirmorganizācijas sekretāru, Staburaga kolhoza komunisti savam biedram deva lielu uzdevumu: iemācīties atšķirt sīkumus no galvenā, lai veltītu neērētu enerģiju un nekas nepaliktu nepadarīts.

Partijas pirmorganizācijas pārskata sapulcē Staburaga kolhozā nevar novērtēt ar atzīmi teicami. Piecnieku nav nopelnījis arī partijas rajona komitejas pārstāvis b. Makarovs, kurš kolhozā ieradās tikai tad, kad sapulce jau gāja uz beigām. Viņš bija saņēmis partijas uzdevumu palīdzēt sagatavot pārskata sapulcē kolhozā, kurā par sekretāru strādā cilvēks bez pieredzes, bet ar lielu darba gribu. Par šo uzdevumu svarīgāka nekā nevārēja būt. Partijas rajona komitejas pārstāvis sapulcē nav goda vienis — viņam jau iepriekš jāpārrunā ar komunistiem, cik svarīgi ir objektīvi un mērķtiecīgi novērtēt partijas darbu pārskata periodā. Viņa pienākums ietilpst arī, iepriekš pašam iedziļinoties lietās būtībā, palīdzēt sekretāram pārskata ziņojumā izdarīt dziļu analīzi, nospraust jaunus uzdevumus. Šo svarīgo partijas uzdevumu b. Makarovs nebija veicis.

Staburaga kopsaimniecības kolhoznieku kolektīvs ir darbīgs un atsaucīgs katram labam pasākumam. No tā vīdus var izaugt daudz tādus jaunu biedru, kas cieņīgi saņem partijas biedra karti. Nostiprinot savas rindas, ik dienas domājot par to, kā padarīt savu darbu mērķtiecīgāku, partijas pirmorganizācija var daudz paveikt kolhoza saimniecības nostiprināšanā. Un šis darbs veidos arī pašus darītājus par teicamiem organizatoriem, mācīs ielikoties dzīvē, saskatīt tajā pašu galveno.

L. CIRSE

Pensionāri kopj cukurbietes

Viesītes kolhozā katrs gados vecais kolhoznieks saņem pensiju — līdz 15 izstrādes dienām mēnesī, vadoties no darba stāža un ģimenes dzīves apstākļiem. Vecie laudis par to pateicīgi.

Lūk, tāpēc viņi pirmajā brigādē audzē kolhoza cukurbietes 0,1 hektāra platībā katrs. Rudenī pensionāri paredz no šīs platības novākt caurmērā pa 30 centneru sakņu rūpnieciskām vajadzībām.

Šogad kā pirmie iesēja, ravēja un retināja cukurbietes savos laucīņos pensionāri Anna Bārdzaine, Jānis Šaliņš, Minna Kalniņa un

No audzēkņa līdz iecirkņa priekšniekam

Pirms septiņiem gadiem Mālpils hidromeliorācijas un celtniecības tehnikumā atnāca mācīties Juris Strūbergs. Viņš tikko bija beidzis septiņgadīgo skolu. Te zēnam sākas plašs darba lauks. Viņš mācījās par hidrotehniku. Gan mācībās, gan ražošanas darbā Juris vienmēr bija teicamnieks. Te viņš arī iestājās komjaunatnē. 4 gadi tehnikumā un ražošanas organizācijās deva iespēju jauneklim beigt tehnikumu kā teicamniekam. Juris tagad ir Ventpils «Lauktechnikas» iecirkņa priekšnieks.

Kaut gan Jurim Strūbergam ir daudz darba savā arodā, mācības viņš nav atstājis novārtā, bet gan šogad neklātienē ceļā ar teicamām un labām sekmēm beidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas hidromeliorācijas fakultātes otro kursu. Varētu minēt daudz labu speciālistu, ko izaudzinājis Mālpils hidromeliorācijas un celtniecības tehnikums.

Tehnikumā jau pagājušā mācību gadā atvērta celtniecības nodaļa, kura sagatavo tehniķus celtniekus. Šajā mācību gadā uzņems audzēkņus abās nodaļās ar septiņ- un astoņgadīgās skolas izglītību.

E. GREIŠKĀNS,

Mālpils hidromeliorācijas un celtniecības tehnikuma ražošanas prakses vadītājs

Minna Skalbe. Viņu paraugam seko Emīlija Kuzma, Emma Salgusa, Minna Krūmiņa, Milda Dāboliņa un citi.

Rudenī par katru novāktu un apstrādātu tonnu cukurbiešu pensionāri saņems 15 rubļu naudā, kā arī 10 kilogramu cukura par fabrikas pašizmaksu cenām. Apzinīgajiem un čaklajiem pensionāriem piepalīdzot, pirmās brigādes cukurbiešu audzētāji ar savu uzdevumu godam tiks galā.

K. KUZMA,
kolhoznieks

«KOMJAUNATNES STARMESĀ» REIDS

Zaļos kvadrātus bez nezālēm

«Komjaunatnes starmeša» rajona padome organizēja pārbaudes reidu par rušināmo kultūru sējumu kopšanas norisi rajonā. Publicējam reida materiālus.

USŅŪ UN VĀRPATU BUKETI — ORGANIZATORIEM

Divdesmit Rīgas eksperimentāli mehāniskās rūpnīcas strādnieki uzcītīgi ravē cukurbietes. Turpat lauka malā stāv pulciņš gados paveicu kolhoznieču. Viņas bažīgi vēro ceļu, dzirdamas sašutuma pilnas balsis.

— Drīz būs divpadsmit, bet no brigādiera ne vēsts...

— Iznerro mūs pilsētnieku priekšā!

Kolhoznieču raizēm nopietns pamats. Trešās brigādes brigadieris Jorgis Bringmanis 22. jūnijā ritā ilgi neieradās pie ravētājam sadalīt tīrumus un ierādīt katrai savu gabalu. Kolhoznieču neapmierinātībai bija arī cits iemesls. Viņas bija sašutušas, ka daļa ravētāju atrodas privileģētā stāvoklī.

— Kas nekait ravētājam Ruben-

kalnā! Augsne smilšaina, vārpata gandrīz nav...

— Palūkojieties šinī laukā — tirā vārpata...

— Plāva, ne cukurbiešu lauks! Veco kolhoznieču sejas bija saskatāms sašutums, balsis dzirdams sarūgtinājums.

— Valde par nezāļainākajiem tīrumiem piemaksās vairāk, — brigādiera autoritāti mēģināja glābt pats valdes priekšsēdētājs Pēteris Gulbinskis. — Bez tam uz Rubenkalnu jums patālu staigāt.

— Tālāk gan, bet ravēšanas grūtāko daļu vajadzēja sadalīt visiem vienādi. Vārpataināja laukā darbs neveicas, — protestēja ravētājs.

Zaļes ciema Oškāla kolhozā cukurbiešu un kukurūzas sējumu kopšana ieilgusi ne tikai trešajā brigādē. Arī pirmajā, ko vada K. Elļuks, nezāles drīz pilnīgi noslēps cukurbiešu sējumos. Ravētājiem nav ierādīts darbs, tīrumi netiek sadalīti. Reida laikā kukurūzas rindstarpu ierīdāšana vēl nebija uzsākta, arī cukurbiešu sējums tā

Pozitīvajam piemēram — goda vietu

Capajeva kolhozā ielga pavasara sēja. Daudzi uzskatīja, ka galvenais atpalcības cēlonis meklējams kaprīzajos klimatiskajos apstākļos, zemajās augsnēs. Tie bija svarīgi faktori, tomēr ne visi. Vainīgi bija daži darba organizatori, atsevišķi mehanizatori.

Kolhoza partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sienas avīzes «Gaisma» pēdējā numurā kolhoza priekšsēdētājs K. Kalniņš savā rakstā parāda istajā gaismā tos, kas vainojami atpalcībā. Trīs dienas maijā vidū nopļēguroja brigadieris Anatolijs Bišenieks. Lūk, kāpēc 16., 17. un 18. maijā brigādē nebija saimnieka, darbu vadītāja un organizatora. Bez iniciatīvas un ista spara karstajās sējas dienās strādāja traktorists Ignats Kusiņš. Arī vairāki kolhoznieki neizcēlās ar čaklumu.

Tiesa, kopu saimē bija daudz čaklu darba darītāju, tādi kā lauku kopju Antona Peniga un Kurmjū ģimenes, Milda Gēgere, Pēteris Romanovskis un citi. Tomēr daudzu darba roku pietrūka, nebija arī organizatora. Un pietrūka tieši tad, kad bija visvajadzīgāki. Pareizi rīkojusies sienas avīzes redkolēģija, nododot visa kolektīva un sabiedrības nosodišanai tos, kuru vainas dēļ palika neapsēti daudzi desmiti hektāru vai arī tos iesēja krietni vēlāk. Tomēr tas ir vēl par maz. Šiem cilvēkiem personīgi jādos atskaite brigādes vai visa kolhoza kolektīvam un jāsaņem par nolaidību un disciplīnas pārkāpumiem sods. Tikai tad, kad sienas avīzes slejās parādījusies atbilde uz kritisko rakstu, redkolēģija var uzskatīt, ka kritika sasniegusi mērķi, bijusi konkrēta un iedarbīga.

Var iebilst, ka raksta autors bijis kolhoza priekšsēdētājs, saimniecības vadītājs. No kā prasīt atbildi? Kopu saimniecības īstais saimnieks ir kolhoznieku sapulce. Šinī gadījumā tās novērtējums — istā atbilde. Kolektīva lēmums, sabiedriskās domas spriedums — visbargākā un vistaisnīgākā tiesa darba disciplīnas grāvējiem.

Kolhoza sienas avīzes ikvienā numurā ir satīras stūritis. Trāpīgas karikatūras izsmej slīņkus, pļēgurus, darba disciplīnas grāvējus. Nevienam nebūs iebildumu pret maksāšanas sportu. Tā ir lieliska un lietderīga atpūta. Tomēr tā aizrauties ar zvejošanu, kā to dara kolhoza mehāniķis Larions Mironovs,

nedrīkst. Viņš maksākeris no rokām bieži vien neizlaiž arī darba laikā. Šoreiz satīras āķis izrāvis no bezatbildīgas rīcības dzelmes pašu maksākeri.

Šodien mēs ar lepnumu minam vārdus — traktorists, mehanizators. Tas ir vislielāko perspektīvu arods mūsu kolhozos un padomju saimniecībās. Arvien vairāk darbu veic mūsu mehanizatori, un drīz vien pienāks laiks, kad vārds laukkopis pazudīs no mūsu sarunu valodas tāpat kā grāveris, zaudēs savu nozīmi, kā tas ir jau noticis ar pļāvējiem, sējējiem un citiem roku darba darītājiem. Tātad atrasties mehanizatoru pulkā liels gods. Tomēr Capajeva kolhoza mehanizators Pēteris Romanovskis traktorista godu pārdod par degvīna pudeli. Nevajag pat puslitru. Viņš gatavs pakalpot kolhozniekiem par «korteli». Tik daudz viņš prasa par malkas zāģēšanu kolhoznieku ģimeņu vajadzībām.

Sienas avīzes redkolēģija (agronome Helēna Upeniece, bibliotēkas vadītāja Klaudija Dimante, kluba vadītāja Monika Pločina u. c.) asi vērsās pret tiem, kas šodien traucē, kavē un kaitē mūsu kopējai lietai — cīņai par lauksaimniecības augšupeju, par piena, gaļas, lopbarības un citu lauksaimniecības ražojumu pārpilnību mūsu kolhozos.

Tomēr ar kritiku vien ir par maz. Cilvēki jāaudzina un jāpāraudzina ar pozitīvo piemēru. Diemžēl, tieši tā sienas avīzes slejās trūkst. Čaklie darba darītāji, kolhoznieki, kas pašreizēdīgi strādā, biežāk jāparāda arī avīzes slejās. Pļēguru un darba disciplīnas grāvēju izdarības sīki aprakstītas un uzzīmētas, bet darba pirmrindniekiem, labākajiem laudīm pietrūkst vārdu, pareizāk sakot, autori un redkolēģija apmierinās, ka piemin viņu vārdus. Tā ir nopietna kļūda. Pozitīvajam piemēram liels audzinājošs spēks. Tas jāliek pretstatā negatīvajam. Par cik redkolēģija periodiski izdod arī speciālu satīrisku izdevumu, ir pamats prasīt, lai sienas avīzē goda vietu ieņemtu pirmrindnieku pieredzes apraksti, sociālistiskās sacensības norise, materiāli par kultūras dzīvi. Protams, sava vieta jāierāda kritiskās korespondencēm un satīrai. Sienas avīzes «Gaisma» redkolēģijai ir pa spēkam padarīt partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju izdevumu vēl mērķtiecīgāku.

Isā laikā apkopt 138 hektārus cukurbiešu un 240 hektārus kukurūzas. Papildus rūpes sagādā prāvā pupu plantācija. Grūtību daudz, bet neretiēji grib un prot tās pārvarēt. Lai ātrāk uzvarētu nezāles, ravēšanā ik dienas piedalās ap 40—45 cilvēki, rindstarpu ierīdāšanai izmanto 7 zirgvilkmes kultivatorus, vairākus mazjaudas traktoros.

Kamēr citi brigadierī vairāk vai mazāk veiksmīgi organizēja darbus, Griegales nodaļas septītās brigādes vadītājs Pēteris Ermanis nesteidzās. Ilgi viņš prātoja: — Ecēt vai necēt pupu sējums. Un, kad beidzot gausais domātājs redzēja, ka nezāles var pārspēt augumā pupas, viņš deva rīkojumu iejūgt zirgus ecēsās. Tomēr bija jau par vēlu. Zvēres un pērkonas zaļo lauku izrotāja dzelteniem ziediem.

— Citur pupas audzē kopā ar kukurūzu, bet mūsu brigadieris izdomājis pupu un «sinepju» mistru, — zobojas strādnieki.

Divus hektārus lopbarības pupu tūlīgais brigadieris bez sirdsapziņas pārmetumiem ieadzējis nezālēs. Arī kukurūzas tīrumu 8 hektāru platībā viņš drīz varēs parādīt ar vismaz sprīdi garām, bet dažviet vēl garākām nezālēm.

Starp Pēteri Ermani un Zemgaļu novietnes slaucējām notiek tāda kā sacensība. Arī viņas tikpat vienaldzīgi vēro, kā cukurbietes 2,5 hektāru lielajā piefermas lauciņā pārsēj nezālēs. Ja nu viņu mērķis bijis tās ieadzēt usnēs, pērkonēs, vārpātā, tad jāsaka — eksperiments spidoši izdevies. Tagad tikai

BRIGADIERIS ERMANIS UN
K^o NEZĀĻU DĀRZA

Neretas padomju saimniecības mehanizatoriem, brigadieriem, nodaļu pārvaldniekiem un agronomiem ir ko palauzīt galvu — kā

Mundiera godu sargājot

26. maijā mūsu laikraksts publicēja redakcijas literārās līdzstrādnieces Z. Babakovas rakstu «Operatīvi vadīt mehanizatoru darbu». Tur bija runa par virkni nopietnu trūkumu, ko pieļāva kolhoza «Padomju Latvija» valde, organizējot sēju. Valde šoreiz bija operatīva. Pēc divām dienām tā sanāca un protokolā Nr. 11 izklāstīja raksta apspriešanas gaitu, kā arī pieņēma lēmumu.

Sis lēmums skan: «Kolhoza valde atzīmē, ka laikrakstā «Padomju Daugava» 26. maijā ievietotais raksts «Operatīvi vadīt traktoristu darbu» pamatojas uz nepārbaudītiem faktiem, kādēļ aplami atspoguļo valdes un lauksaimniecības speciālistu darbu.»

Tāds kategorisks spriedums droši vien nebāzējās uz zila gaisa — teiks katrs, kas zina, kā mūsu zemē laudis izturas pret preses kritiskiem signāliem. Bet kolhoza valde taču, kā jau teicām, atsūtīja lēmumu ar visu protokolu, tāpēc nemēģināsim iepriekš apgalvot, bet labāk paklausīsimies, kādas aplamības īsti konstatētas jau minētā un noraidītā redakcijas rakstā.

Lūk, daži izraksti... «Runā revīzijas komisijas priekšsēdētājs un traktorists J. Šķinums. Viņš atzīmē, ka daži fakti, par kuriem runāts avīzē, atbilst patiesībai. Tas, piemēram, attiecas uz minerālmēslu sējmašīnas neizmantošanu. Citā reizē — 20. maijā traktors KD-35 nostāvēja dikā, tāpēc ka nebija instrumentu, ar ko to pārbaudīt, bet atslēgas glabāja traktorists Čulkovs, kas sēja cukurbietes...»

«... Runā trešās brigādes brigadieris b. Bērziņš: «Belarus» traktoristam norikojumu, cik zināms, bija devis agronomi. Ja arī tas nedaudz pastāvējis, vainīgs brigadieris. Neatbilst patiesībai tas, ka agronomi maz mēdz būt brigādēs. Vēl vairāk apmeklēt brigādes un palīdzēt, kā viņš to dara, nav iespējams...»

«... Valdes loceklis b. Fedotovs un mehāniķis b. Ušelis atzīmē, ka korespondentei vajadzējis satikt agronomu, priekšsēdētāju vai partijas pirmorganizācijas sekretāru, lai noskaidrotu, vai traktoristu sūdzības atbilst patiesībai...»

Kolhoza valdes sēdes atreferējuma turpinājumā vēl varētu minēt partijas pirmorganizācijas sekretāres b. Pabērzas un kolhoza priekšsēdētāja b. Kaičenko runas, kuri izskaidro traktoristu sūdzības par sliktu darba organizāciju ar paaugstinātām prasībām, ko mehanizatoriem tagad uzstādot agronomi b. Kuharčiks.

Laikam nenāksies sevišķi pierā-

dīt, ka visas šeit minētās kolhoza «Padomju Latvija» valdes sēdes dalībnieku runas, katra atsevišķi un, bez šaubām, vēl lielākā mērā visas kopā stāsta par neizdarībām sējas laikā. Atzīst taču visi debašu dalībnieki, ka traktori stāvēja dikā — ATZĪST! Arī revīzijas komisijas priekšsēdētājs J. Šķinums atzīst, ka minerālmēslu sējmašīna stāvēja dikā — ATZĪST!

Tādi ir fakti, par kuriem runā kolhoza valdes protokols Nr. 11. Grūti nāksies atrast kaut cik objektīvu cilvēku, kas pēc visa teiktā mēģinātu apgalvot, ka kolhoza «Padomju Latvija» vadītājiem adresētā kritika par sliktu darba organizāciju pilnīgi neatbilst patiesībai. Nē, tomēr nebūjam visai precīzi un tādēļ tūlīt teiksim: tāds cilvēks kolhoza «Padomju Latvija» priekšsēdētāja b. Kaičenko personā atradies. Viņam, redziet, nepatīk, ka kritizē valdes pieļautās neizdarības. Viņš kopā ar partijas pirmorganizācijas sekretāri b. Pabērzu dusmojas: kāpēc kritizēts agronomi b. Kuharčiks, kas ir priekšsēdētājs organizators. Neticiet traktoristiem, aicina priekšsēdētājs un partijas pirmorganizācijas sekretāre.

Lai gan valdes sēdes dalībnieki nelabvēlīgos faktus atzina pa pušei, pa ceturtdaļai utt., protokolisti ar b. Kaičenko priekšgalā nolēma ar sēdē teikto nerēķināties un lemt

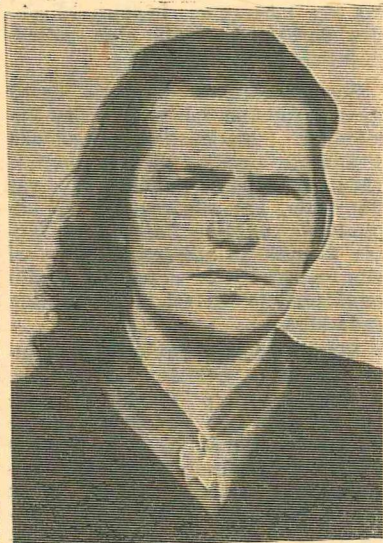
citādāk. Lemt tā, lai mundiera gods tiktu saglabāts.

Varētu te pielikt punktu, bet skaidrības labā jānorāda uz vēl dažiem faktiem, kas valdes sēdes dalībnieku nedrošās runas «novestu līdz kondīcijai», liktu skanēt principiāli, paškritiski, reizē ar to atsedzot nopietnus trūkumus sabiedriskās saimniecības ražošanas organizācijā.

Ar sēju neveicās. 20. maijā šeit beidza sēt cukurbietes. Krustpils cukurfabrikas apgādei ar izejvielām kolhozs apņēmis iesēt 18 hektāru cukurbietu, bet iesēja tikai 16. Lopbarības vajadzībām iesēta biešu platība ir trīs reizes mazāka nekā plānotā. Redziet, vienkārši beidza sēt un punkts, kaut gan pēc šī datuma pārējos kolhozos vēl sekmīgi sēja cukurbietes. Uz 15. jūniju palika neapsētas kā plānotās zirņu, tā arī pupu platības, neizpildīts izrādījies kartupeļu stādīšanas plāns. Kā lai nosauc tādas agronomi b. Kuharčika nopelnus? Saubāmiem, vai atradīsies kāds, kas tos identificēs ar veiksmīgu darba organizāciju.

Kolhoza «Padomju Latvija» vadītājiem nevis vajadzētu glābt sabojāto reputāciju, bet gan izdarīt partejiskus secinājumus no kritikas. Tikai tā iespējams nopietni labot kļūdas.

Ienesīga vistu ferma

Neretas padomju saimniecības putnkope Anna Svariņa sociālistiskās sacensības saistībās šogad apņēmusies iegūt no 950 vistām 108.000 olu. Nepilnu sešu mēnešu laikā kuplā vistu saime devusi 75.000 olu. Gada uzdevums izpildīts gandrīz par 70 procentiem.

Padomju saimniecība svaigās olas nosūta Rīgas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, daļu saņem arī vietējā patērētāju biedrība.

Attēlā: Neretas padomju saimniecības putnkope Anna Svariņa.

J. KROMIŅA teksts

ņemumi vēl pilnos apmēros neapmierina pieprasījumus. Tomēr šoreiz runa ir par citu. Mēs gribam uzsvert, ka herbicīdi PLASI JĀPIELIETO VISĀS SAIMNIECĪBĀS. Pērn un iepriekšējos gados tie deva lielu efektu visur, kur tos pareizi un laikus pielietoja, tani skaitā arī Neretas padomju saimniecībā. Tomēr vēl arvien ir lauksaimniecības speciālisti un saimniecību vadītāji, kas to negrib saprast.

GODA ŠEFI

— Neretas vidusskolai Neretas padomju saimniecībā jāapkopj 14 hektāri rušināmkultūru. Tā bija paredzējis atbildīgi rajona darbinieki, sadalot šefības organizācijas saimniecībām. Oškalna kolhozā šīs pašas skolas audzēkņi aprūpēs 6 hektārus.

Šo saimniecību vadītāji nopietni raudzījās uz šo sadali. Nevienam pat prātā neienāca, ka viss tas var būt tikai tukšas runas. Acīm redzot to nebūs gribējuši arī biedri, kas kārtotā šefības lietās. Tomēr kļūdu viņi pieļāvuši visai nopietni.

Uz sešiem hektāriem seši ravētāji — tik daudz Neretas vidusskolas audzēkņu dzīvo Oškalna kolhozā. Priekšsēdētājam Pēterim Gulbinskim tagad ar tiem jāizietiek — vairāk nevienam vidusskolēnu viņam pagaidām nesola.

— Mūsu skolēni strādās kolhozā «Draudzība», — paziņoja skolas direktors P. Skrupskis. Un šeit arī viņi strādā.

Pašiem negribot Neretas vidusskolnieki kļuvuši par goda šefiem, bet abas iepriekš minētās saimniecības iekļuvušas neparedzētās grūtībās. Tā vairs nav nieka lieta. Daļēji ar to izskaidrojama arī viņu atpalcība sējumu kopšanā.

REIDA DALĪBNIEKI IEROSINA:

Neretas padomju saimniecības vadītājiem panākt, lai ik dienas rušināmo kultūru kopšanā piedalītos 80—90 cilvēku no saimniecības strādnieku un kalpotāju vidus, kā arī 60—70 ravētāji no Rīgas un rajona šefības organizācijām ar tādā aprēķinu, lai līdz 1. jūlijam pabeigtu ravēšanu. Organizēt cukurbietu pudurošanu vismaz 80 hektāru platībā.

x Visās saimniecībās nezāļu apkarošanai pielietot herbicīdus.

x Oškalna kolhoza valdei ieteikt organizēt kolhoznieku masveida piedalīšanos cukurbietu un kukurūzas kopšanā.

x Ieteikt Neretas padomju saimniecības un Oškalna kolhoza komjaunatnes pirmorganizācijām lūgt rajona vadošo organizāciju palīdzību papildus talcinieku norikojumiem.

Reidā piedalījās:

A. REITUPS, Latvijas LKJS CK instruktors

M. GRAUZIŅS, LKJS CK komjaunatnes organizators kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē

D. SLIKŠĀNS, redakcijas darbinieks

LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNIKAS JAUNUMI

Lopbarības skābēšana ar sēra preparātiem

Vairāk nekā divreiz samazinās barības vielu zudumi, sulīgo barību ieskābējot ar jauno paņēmieni, ko izstrādājis Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūta līdzstrādnieku grupa Armēnijas PSR Zinātņu akadēmijas akademiķa M. Ter-Karapetjana vadībā.

Sulīgo barību skābējot ar līdzsērīgām vielām, zudumi gāja 36 līdz 40 procenti barības vielu. Zudumus var stipri samazināt, skābēšanai izmantojot sēra preparātus, piemēram, sēra anhidridu un tā derivātus. Armēnijā ir lieli šā preparāta krājumi.

Jaunās skābēšanas metodes lietošanu pierādījuši izmēģinājumi, kurus pabeidza M. Ter-Karapetjans izdarījis vairākus gadus daudzos republikās kolhozos un padomju saimniecībās.

Jaunā skābēšanas metode ir sevišķi iedarbīga, konservējot cukurbietu lapas, esparseti un citas kultūras.

Ar sēra preparātiem ieskābētā barība palielina izsalkumus un mazliet paaugstina arī tauku saturu pienā.

Sēklas pret slimībām aizsargā gāzes

Samarkandas lauksaimniecības institūta darbinieki zinātniskajā konferencē ziņojuši par jauna iedarbīga lauksaimniecības kultūru

sēklu sterilizācijas līdzekļa divgadīgas pārbaudes rezultātiem.

Sis līdzeklis ir gāze, slāpekļa dioksīds. Lauksaimniecības kultūru slimību ierosinātāja iznīcināšanai to ieteikusi izmantot vispārējās ķīmijas katedras vadītāja K. Arbutova vadītā pētnieku grupa. Ķīmiķi un mikrobiologi konstatējuši, ka pēc piecāpstrādes ar gāzi īpašā kamerā tiek iznīcināti visi, pat visizturīgākie mikrobi un sporas. Jaunais līdzeklis izrādījies vienādi iedarbīgs tiem eksperimentos ar kviešu un kukurūzas sēklīm, kā arī ar citu kultūru sēklīm. Jaunā metode konferencē guvusi augstu novērtējumu.

Vērtīgi ir tas, ka sēklu sterilizācijai var izmantot arī Voskresenskā ķīmiskā kombināta vai Taškentas tuvumā esošā Čirčikas elektrokīmiskā kombināta konversijas gāzi. Tā ir daudz lētāka par indīgajām ķīmikālām, kuru izgatavošanai izlieto dārgus materiālus.

Zem sintētiskās plēves

Maskavas K. Timirjazeva lauksaimniecības akadēmijas izmēģinājumu stacija, Dārzu audzēšanas zinātniskās pētniecības institūts un vairākas padomju saimniecības sākušas audzēt dārzeņu dēstus nevis lecektīs, bet gan brīvā dabā, caurspīdīgas sintētiskās plēves aizsardzībā. Zem sintētiskās plēves pārsega ar lapiem panākumiem tiek audzēti arī dārzeņi.

Adžeras padomju saimniecībā zem sintētiskās plēves audzēti gurķi nogatavojās vienu mēnesi agrāk, nekā brīvā dabā audzētie. So gurķu raža sasniedza 566 centnerus caurmērā no hektāra. Zem sintētiskās plēves izaudzētie dēsti izmaksā divas, trīs reizes lētāk, nekā tos audzējot lecektīs. (TASS)

Apmierināti gan jaunieši, gan kolhoznieki

Vidusskolas telpās pēdējās dienās valdīja klusums. Varētu domāt, ka mācības jau beigušas un skolēni izklīduši kur kurais. Tomēr tas tā nebija, skolā joprojām ritēja spraigs darbs, tikai tas nebija tik uzskatāms kā ziemā. Uz zāles durvīm uzrakstīts — «Eksāmeni». Šeit piecdesmit septiņi jaunieši eksāmenu komisijas priekšā nodeva skolai galīgo atskaiti, lai pēc tam dotos uz augstskolām, rūpniecības uzņēmumiem, kolhoziem, HES celtniecību — visur tur, kur visvairāk vajadzīgas viņu jaunās, stiprās rokas.

Skolas dārzniecībā atkal valda darba rosmē. Šeit šodien strādā 10.-b klases meitenes un zēni, kuri tikko atgriezušies no Ogres izmēģinājumu stacijas, kur viņi izgāja divu nedēļu praksi dārzniecībā. Pašlaik iegūtās zināšanas vēl nostiprina skolas dārzniecībā, bet nākošajā gadā, pēc vidusskolas beigšanas, šie jaunieši dosies uz kolhozu un padomju saimniecību dārzniecībām kā pilnīgi sagatavoti speciālisti.

Jau no agra rīta skolā pulcējas deviņi no desmito klašu skolēni, lai dotos uz kolhoza «Selga» tūrmām, kur viņus gaida

cukurbietu lauki. Šogad, neskatoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem, Pļaviņu 1. vidusskolas skolēni ir čakli pastrādājuši. Kolhoza «Selga» tūrmos viņi šopavasar iesējuši desmit hektārus cukurbietu, trīsdesmit piecus hektārus kukurūzas un iestādījuši desmit hektārus kartupeļu. Uz 18. jūniju skolēni bija paspējuši arī izravēt un izretināt desmit hektārus cukurbietu.

23. jūnijā, kad beidzās prakse deviņajām un desmitajām klasesmeitenēm, viņu vietā cukurbietu laukos stājās 5.—8. klašu audzēkņi, tā kā var teikt, ka savas saistības audzēkņi izpildīs ar uzdevu.

Lieli darbu devīto un desmito klašu audzēkņi veic arī lopkopības fermās. Tā, cūku fermā, kur pašlaik strādā 10.-a klases skolēni, viņi pilnīgi patstāvīgi apkopj un uzrauga vaislinieces. Devīto klašu meitenes, kurām šogad lauksaimniecības prakse pirmo gadu, strādā liellopu fermā un arī pilnīgi patstāvīgi (kolhoza slaucēja ir atvaļinājuma) apkopj un slauc desmit govīs.

Apmierināti gan paši jaunieši, gan arī kolhoza «Selga» laudis. Tikai viens pārmetums kolhoza vadībai. Jau labi sen kolhozs ie-

gadāties slaukšanas aparātus, bet līdz šim tie vēl nav uzstādīti. Tāpēc arī skolēniem jāmacās slaukt ar rokām.

Labi strādā arī mehanizatori — deviņo klašu zēni. Ziemā viņi palīdzēja saremontēt kolhoza «Selga» tehniku, bet pašlaik strādā Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecības mehāniskajā darbnīcā.

Darbā aug jaunieši cilvēks, aug mūsu jaunā maiņa, uz kuras pleciem gulšies liela atbildība. Šie jaunieši nepievils. Tāpat kā šodien viņi godam tiek galā ar saviem pienākumiem, izpildīs arī lielos rītdienas uzdevumus. Nav nemaz iespējams pateikt, kuri no viņiem labāki: vai lopkopes — Preise, Bērziņa, Dūma, cūkopes — Zepa, Verdiņa, mehanizatori — Bārbals, Stepanovs, Kaufmanis vai laukopes — Kačkāne, Ozoliņa, Nikanova, kura ir arī skolas komjaunatnes organizācijas sekretāre un gādā, lai skolas biedri pēc darba varētu kultūrali atpūsties. Visi viņi savus uzdevumus veic ļoti labi. Šeit, kolhoza laukos, fermās un darbnīcās, aug jaunie cilvēki, kurš dzīvos un strādās komunismā.

A. STARIS, Pļaviņu 1. vidusskolas direktors

Padomju jaunatnes dienas svinības rajona pilsētās un laukos

JĒKABPILĪ

Pilngadības svētku dalībnieku gājiens Jēkabpils ielās.

... Saulainajā svētdienas dienā Jēkabpils ielās viņi visvairāk izdalījās no pārējiem gājējiem. Baltās kleitās tērptajām meitenēm un jauniešiem melnos uzvalkos virziens bija viens — rajona kultūras nams. Visiem jauniešiem bija svētki un ti sevišķi viņiem, kuri tikko pārkāpuši astoņpadsmit gadu sliekšni.

Ģimti uzpostais kultūras nams viņus sagaidīja kā mīlus viesus. Uz lielās skatuves tikko varēja saskatīties. Nav jau arī mazais pulks — vairāk nekā 120 jaunieši un jauniešas. Zālē priecīgi vecāki, radi un draugi, darba biedri, iestāžu vadītāji.

Svētkus atklāj Jēkabpils pilsētas padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Veikšins. Jauniešus uzrunā Jēkabpils 1. vidusskolas direktore b. Čaupjonoka. Sirsnīgi, izjustie vārdi aizkustina.

Līvānos

Padomju jaunatnes dienā simtiem Līvānu pilsētas un apkārtnē kolhozu lauku pulcējās kultūras namā uz gadskārtējiem pilngadības svētkiem. 36 jauniešiem šodien bija neaizmirstama diena — viņus uzņēma pilntiesīgo sabiedrības locekļu skaitā.

Svinīgs gājiens pa pilsētu, svētku akts kultūras nama izgreznotajā zālē, apsveikumi, skaisti novēlējumi, ziedi un dāvanas, teicami sagatavots vietējo pašdarbnieku koncerts parkā — viss padarīja šo dienu neaizmirstamu uz visu mūžu.

Vecāki, darba biedri, visa sabiedrība plaši atvēra durvis jauniešiem lielajā dzīvē. Laimīgu ceļu skaidrajā rītdienā viņiem novēlēja visi svētku dalībnieki.

Mūsu korespondentu punkts Līvānos

Mazzalvē

Skaisti un svinīgi Mazzalves ciema laudis atzīmēja Padomju jaunatnes dienu. Pilntiesīgo sabiedrības locekļu vidū uzņēma deviņus jauniešus. Vairāki no viņiem jau pirms pilngadības svētkiem stāvēja Jāņa piedalās jaunās gaismas pils — Oškalna astoņgadīgās skolas jaunā mācību korpusa celtniecībā. Vija Armane kļuvis par kultūras darbinieci. Viņa strādā Mazzalves ciema bibliotēkā. Angelika Karpuska nesen pabeidza pirmo mācību iestādi — Mazzalves astoņgadīgo skolu. Arī citi jaunieši paspējuši mācīties un darbā gūt pirmos panākumus.

Mazzalves astoņgadīgā skola

pilngadības svētkiem grezni uzpostā. Gādīgās rokas parūpējušās, lai te būtu skaisti. Visur zaļumi un ziedi.

Gaviļniekus sirsnīgi apsveica ciema kolhozu «Leņina ceļš», «Dzimtene» un «Zalvīte» priekšsēdētāji Rūdolfs Rušins, Jānis Linmeijers, Edvins Dekmeris, partijas rajona komitejas instruktore Maija Petrovska un citi.

SPORTS

Zibenturnīrs futbolā

Atzīmējot Padomju jaunatnes dienu, pagājušās svētdienas pēcpusdienā Jēkabpils rūpnieciskajā stadionā risinājās zibenturnīrs futbolā, kurā piedalījās četras komandas.

Pirmās laukumā devās rūpnieciskā un Viesītes depo komandas.

Jauniešu vārdā Angelika Karpuska apsolīja, ka komunisma cēlāju lielais pulks, Padomju Dzimtene saņems cienīgu papildinājumu.

Skaistu svētku koncertu gaviļniekiem un svētku viesiem sniedza Rīgas mākslinieki. Tradicionālajos svētkos piedalījās turpat 300 ciema iedzīvotāju.

V. KRISA, Mazzalves ciema padomes izpildu komitejas sekretāre

Spēles rezultāts 1:0 vietējo futbolistu labā.

Nākošajā spēlē starp pilsētas Daugavas labā krasta un 11. ATK kolektīviem pāraķi bija pirmie, kas spēli noslēdza ar tādu pašu rezultātu (1:0).

U. SPURE

STARPTAUTISKAIS APSKATS

DRAUDZIBAS VIZĪTE

Kā ļoti tuvus un dārgus draugus rumāņu tauta uzņēma Padomju Savienības partijas un valdības delegācijas locekļus ar N. Hruščovu priekšgalā.

Sociālistisko zemju partiju un valdību vadošo darbinieku savstarpējās vizītes kļuvis par skaistu tradīciju. Tās pārliecinoši parāda jaunās attiecības, kas izveidojušās starp sociālistiskās nometnes valstīm. Tās ir attiecības, kas balstās uz mazo un lielo tautu pilnīgu līdztiesību un viņu kopīgajiem mērķiem cīņā par mieru, par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu.

Strauji attīstās Rumānijas Tautas Republikas ekonomika. Šī zeme, kas vēl pavisam nesen bija Rietumu lielvalstu puskolonija, šā laikā pārvērtusies par industriāli agrāru valsti. 1961. gadā rūpniecības ražošanas apjoms Rumānijā 5,5 reizes pārsniedza 1949. gada līmeni. Salīdzinājumā ar 1938. gadu, kad vecā Rumānija sasniedza visaugstāko ražošanas līmeni, ķīmiskās rūpniecības produkcijas izlaide palielinājusies 14 reizes, bet mašīnbūves, elektroenerģētikas un būvmateriālu rūpniecības produkcijas ražošana — vairāk nekā 12 reizes. Rūpniecības produkcijas pieaugums vien 1961. gadā turpat pusotras reizes pārsniedza Rumānijas rūpniecības produkcijas apjomu 1938. gadā.

Lielu panākumi gūti lauksaimniecībā. Sogad pabeigta lauku kolektivizācija. 1961. gadā iegūti 2 miljoni 600 tūkstoši tonnu labības vairāk nekā caurmērā ik gadus laikā no 1934. līdz 1938. gadam.

Aug tautas kultūras līmenis, ceļas tās labklājība. Pēdējos 12 gados darbaļaužu reālā alga palielinājusies divas reizes.

Sos panākumus spraigā darbā guvusi rumāņu tauta, ko vada Rumānijas marksistiski leniniskā strādnieku partija. Viss sasniegtais rāda, cik lielus panākumus var gūt tauta, kas atbrīvojusies no kapitālisma vajām. Rumānijas Tautas Republikas sasniegumi ir arī citu sociālistiskās nometnes zemju panākumi, jo tas saista isti brālīga sadarbība.

Starptautiskās Savienības un Rumānijas nav nekādu domstarpību. «Attiecības starp Rumānijas Tautas Republiku un Padomju Savienību, starp Rumānijas Strādnieku partiju un Padomju Savienības Komunistisko partiju, starp mūsu zemju valdībām ir tik labas,» savā runā Bukarestē teica N. Hruščovs, «ka labākas nemaz nevar vēlēties.» Abu zemju partiju un valdību delegāciju locekļiem ir viens kopējs mērķis: padarīt Padomju Savienības un Rumānijas sadarbību vēl auglīgāku un savstarpēji izdevīgāku.

Mūsu gadsimtā nevar izstrādāt ekonomiskos plānus, neievērojot starptautisko stāvokli. Tāpēc dabiski, ka sarunu dalībnieki apmaiņās domām arī šajā jautājumā. Deklarācijā, ko jūnijā sēdē pieņēmusi Varšavas līguma valstu politiskā konsultatīvā komiteja, teikts, ka tās «ir cieši apņēmušās pienācīgi sargāt savu drošību un aizstā-

vēt mieru ar visiem to rīcībā esošajiem līdzekļiem». Arī šeit Padomju Savienības un Rumānijas kā Varšavas līguma dalībnieču intereses pilnīgi sakrīt.

Padomju Savienības partijas un valdības delegācijas vizīte Rumānijā modinājusi lielu interesi ārzemēs. Sociālistiskās nometnes zemju draugi tic, ka sarunu rezultātā vēl tālāk nostiprināsies pasaules sociālisma sistēma un miers.

ALŽIRIJAS NEATKARĪBAS PRIEKŠVAKARĀ

Vēstures hronometrs nepielūdza mi skaita franču kolonizatoru kundzības pēdējās dienas un stundas Alžīrijā. 1. jūlijā šajā zemē notiks referendums, kurā alžīriešiem jāatbild uz šādu jautājumu: «Vai jūs gribat, lai Alžīrija kļūtu neatkarīga valsts un sadarbotos ar Franciju, pamatojoties uz 1962. gada 19. marta deklarāciju izvirzītajiem noteikumiem?» (domāti Eviānas vienošanās akti). Ja referenduma dalībnieku lielākā daļa uz šo jautājumu atbildēs pozitīvi, tad Francijas valdībai saskaņā ar Eviānas vienošanās būs nekavējoties jāatzīst Alžīrijas neatkarība. Pēc tam triju nedēļu laikā jāsarīko Alžīrijas nacionālās sapulces vēlēšanas. Nacionālā sapulce būs augstākais valsts likumdevējs orgāns.

Patlaban Alžīrijā plaši izvērsies referenduma kampaņa. Saskaņā ar centrālās referenduma uzraudzības komisijas lēmumu tajā drīkst piedalīties piecas politiskās partijas un grupējumi, tai skaitā Alžīrijas nacionālās atbrīvošanas fronte un Alžīrijas Komunistiskā partija. Aizvadītās nedēļas sensācija bija ziņa (tā nākusi no franču avotiem), ka «slepenās bruņotās organizācijas» (OAS) rindās notikusi šķelšanās un vairāki šīs teroristu organizācijas barveži gatavi izbeigt bruņoto cīņu, lai gan ir zināms, ka OAS visiem līdzekļiem cenšas saglabāt koloniālo režīmu Alžīrijā.

Runādams 17. jūnijā pa Alžīras radio un televīziju, Alžīrijas pagaidu izpildorgāna loceklis Mostefaji aicināja eiropiešus izbeigt varmācības un slepkavības un sadarboties ar alžīriešiem. Viņš teica: ja tiks izbeigts terors, tad pēc miera un drošības nodibināšanas suverenās Alžīrijas Republikas teritorijā tiks izsludināta amnestija un eiropiešiem būs pilsoņu tiesības. Šo saprātīgo aicinājumu, kā redzams, sadzirdējuši vismaz daļa OAS barvežu, kas sapratuši, cik bezcerīga ir viņu izdedzinātās zemes taktika. Vakarā savā kārtējā «pirātiskajā» pārraidē OAS pārstāvis paziņoja, ka esot pavelēts izbeigt teroru Alžīrijā.

Pagaidām vēl nav skaidrs, cik lielā mērā šis OAS pārstāvja paziņojums saskan ar visu organizācijas barvežu domām. Ziņas, kas saņemtas no Alžīrijas, liecina, ka terora aktu skaits tiešām stipri samazinājies, lai gan atsevišķi incidenti vēl gadās. Taču jau tagad arvien vairāk var pārliecināties, ka nekādi koloniālistu mēģinājumi pretoties nevar aizkavēt varonīgās Alžīrijas tautas cīņu par savu nacionālo neatkarību.

M. FJODOROVŠ.

Redaktore B. IKLAVA

Viktors Jāņa d. Mickevičs, dzim. 1927. g., dzīvo Neretā, Gorkija ielā 7—6, ierosinājis laulības šķiršanu pret Emīliju Pāvila m. Mickeviču, dzim. 1924. g., dzīvo Neretā, Gagarina ielā 1—3.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Hilda Andreja m. Burova, dzīvo Jēkabpīlī, Brīvības ielā 220—2, ierosinājusi laulības šķiršanu pret

Nikolaju Vasilija d. Burovu, dzīvo Jēkabpīlī, Brīvības ielā 220—2.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Ogres rajona Plaviņu HES bērnu dārzam-mazbērnu novietnei steigri vajadzīgs grāmatvedis. Pieņemties P. Stučkas ciematā, Ziemeļu ielā 1.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūni: redaktores — 2342, redaktores vietnieciņi un sekretāri — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodarbes vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodarbes vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpīlī, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — гасета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.